

1601

2den Beh. af Kjøf. ang. Landboernes

Pliktkjørsler og Pliktarb. m. m.

1602

og saa at ville være det Heldigste i Stedet, for at tilsiige dertil, og om jeg huffer seil, har dette ogsaa været Udvalgets Tanke.

Seg kan ikke tilbageholde en Bemærkning endnu i Anledning af § 43, hvilken Para-graf rigtig nok, som det forekommer mig, kun høist uegentlig, ligesom overhovedet Bestemmelserne om Kirkearbejde, hører hjemme i den foreslaaede Lov. Seg skal da først gjøre opmærksom paa, at i Forordningen af 24de Mai 1848 blev det bestemt, at Gængdagene til Kirkearbejde enten bleve at forrette alene af Gaardmændene, eller at der ogsaa skulde leies til dette Arbejde paa Kommunens Regning, medens derimod, hvad Kjørsler til Kirken angaar, disse paa hvile Gaardmændene alene. Og der gives ikke, saavidt mig bekjendt, nogen Lovhjemmel for, naar dette Kjørselsarbejde afløses, da at lade det udrede af Kommunens Kasse. Loven af 28de Februar 1856 om Afløsning af Kirkearbejder har ingen Bestemmelse taget i saa Henseende, men kun gjort Fremgangsmaaden efter Loven af 4de Juli 1850 om Afløsning af Hovet anvendelig paa Afløsningen af Kirkearbejde. Nu er det mig velbekjendt — jeg tror i det Mindste ikke, at jeg feiler her — at der administrativt, ad Bevillingsveien, er blevet raadet Bod paa denne Mangel ved Approbation paa Overenskomster om Afløsning af Kirkearbejde, der ere gaaede ud paa, at Bederlaget ogsaa for Kjørsler til Kirken skal betales af Kommunens Kasse. Stetet for at betales af Gaardmændene alene. Det forekommer mig imidlertid, at det, naar man nu foreslaar en Bestemmelse om, at Kirkearbeidet skal være afløst inden en vis Tid, da ikke vil være ueensigtsmæssigt tillige at faae en udtrykkelig Lovhjemmel for, at Bederlaget for dette Kjørselsarbejde skal udredes af Kommunens Kasse. Seg vil paa Forhaand, da jeg ikke ønsker oftere at tage Ordet, bede om Tilgivelse, om jeg skulde have feilet i min Forudsætning med Hensyn til det sidst berørte Punkt. Min Forudsætning er nemlig den, at naar Kjørsels-

arbejdet til Kirkerne, afløses, saa kommer Bederlaget til at ligge paa de nyværende fjorepligtige Gaarde alene, medens det dog vilde være det Hensigtsmæssigste, at lade det udrede af Kommunens Kasse ligesom Bederlaget for Gængdagsarbejdet.

N. Masmussen. Den ærede Taler, som nu satte sig, gav mig Anledning til at forlange Ordet, idet han saa stærkt ugerede, at Hartkornet var ogsaa i denne Henseende et dårligt Skatteobjekt. Seg veed ikke, hvor langt den ærede Taler vilde kunne følge min Anskuelse, naar vi overhovedet skulde til at forlade Hartkornet som Skatteobjekt, og jeg vil derfor minde om, at vi skulde være lidt varsome med altfor stærkt at betone, at Hartkornet er, om ikke det allerdaarligste, saa dog et meget dårligt Skatteobjekt. Og navnlig i dette Tilfælde maa jeg være meget imod, at vi forlade Hartkornet som Maalestof for Kjørsler og gaa over til noget saa Ubestemt og Upaalideligt som Hesteholdet. Den ærede Landsthingsmand betenede, at Hartkornet undertiden slet intet Hestehold havde, men i Modsatning dertil vilde vi jo alle, hvor uendelig mange Forhold der kan gjøre, at Føls Heste blive aldeles ubrugelige. Det nytter altsaa kun lidt, at en Mand staar opført paa Stattelisten med enten 1 eller 2 Heste, naar Hestene enten ere borte eller syge i det Dieblit, de skulde bruges, thi naar dette er Tilfældet, saa er Hesten ikke en Simulæ bedre end 1 Ed. Hartkorn; man fjører ligesaa langt med 1 Ed. Hartkorn som med en Hest, der ikke kan komme af Stedet; det ene er som det andet. Hvad vi imidlertid skulde være lidt varsome med, er at foretage saadanne Forandringer, naar vi dog ikke vilde helt gjerneføre en aldeles ny Beskatningsmaade. Vi kunne ikke tage en Naturalbyrde, som med Slet og Rimelighed hviler paa de Skuldre, hvor den nu hviler, fra disse og lægge den over paa andre Skuldre, uden at gjøre Uret, medmindre vi optage og forfølge det, som nødvendigvis maa blive Konsekvensen